

Här är några brev skrivna av familjen Westberg i Texas, USA till vännen Pehr Johan Lundberg i Älgaryd, Malmbäck. Brevet är skrivna åren 1880 till 1904.

Brevet till och med 1897 är skrivna av Nils Johan Westberg född 28 okt 1823 i soldattorp Nö.31, Halla, Åsen, Malmbäck, därefter 1 brev från Nils Johans hustru Lena Stina Svensdotter född 29 dec 1824 i Fagerberg, Malmbäck, samt därefter av deras son Carl Johan Henning Westberg född 25 aug 1853 i Fagerberg, Malmbäck

Austin, september 23, 1880

Bästa broder Lundberg med familj.

Må gott önskas hjärtligen.

Efter som jag fått svar av Claes Intes son från Teler (Tyler), eller då vi bodde i Älgaryd, bodde han i Ekesjö under Fredriksdal, Almesåkra socken, han har 2 eller 3 syskon som ämnar gå hit i höst, han bor blott en fjärdedels svensk mil från mig, då jag tänker det voro säkra bud att skicka med till mig, då jag önskar något minne efter mina föräldrar, nämligen sådant som kan påminna mig varje dag, att jag haft kära föräldrar och är skäligt så mycket uti arv efter dem, ite penningar värderar jag ej så mycket som ett kärt minne, förtjäna penningar kan vi göra här, men få ett varaktigt kärt minne från fäderneslandet det är ej ofta tjänst att få hit.

Jag önskar om du köpte mig 6 matskedar av rent silver, dylika som dem som Johannes Pettersson i Norra Hiarum köpte från mig på auktionen, samt 12 teskedar dito av silver med pressade skaft, samt mitt namn ingraverat på alltsammans på baksidan å skaften, det tänker jag att du kan få av Guldsmeden för samma pris, ingraveringen storleken på teskedarna var dem brukar här, vill jag rita på ett särskilt papper som medföljer, och jag önskar dylik storlek, samt allt tjockt och bastant gott silver, gör dig betalt för dina besvär både förr och nu, blir något över kan du förvara tills vidare eller skulle något fattas, vill jag att du fyller, jag vill genast skicka dig det med omgående post i växel, om så är att jag får min önskan uppfylld vore det en glädje för mig och familjen.

Orsaken varför det dröjt att jag skrivet, var det att Claes ej visste om de kom föränn han fick svar på sitt brev, om de ville gå eller ej, de vill gå, och han i dessa dagar köpt biljett och skickat sina syskon för överesän hit. Säkrare bud om inga olyckor möter på resan, tänker jag du ej kan få hit, att förvarat hit kan du sy in det i en gammal trasa, och sedan uti deras koffert lägga det underst bland deras sämsta kläder, på botten i koffertarna, så är ej farligt att förvarat. Pigan som du nämner om till gumman, Britta tänker jag hon kan ej göra något vid att hjälpa, dom bor långt från någon stad, och ej kan språket mycket, ej heller har något med Amerikanarna att göra uti umgängeslivet med andra folkslag än Svenskarna, tillika kommer här så många invandrare och emigranter från Sverige och andra länder som upptager platserna för tjänstefolket, så här är ej gott om platser nu, men om så är att jag eller mina söner får någon plats för henne, vill vi genast låta dig uti brev veta det, vi går någon här tillstaden varje vecka.

Särdeles nyheter har vi ej att skriva, utom det att Henning minnes avskedet uti

Forserum, vilket han tänker han ej vill glömma, och det kära famntag som du säger du lika känt och kärt i minnet, som om det hade timat nyligen. Kära hälsningar att vi till dato

alla har hälsan och mår gott, önskar eder hälsan m.m., samt Guds nåd och frid, vilket vi dagligen behöver, både här och i det kommande livet, samt ett kärt möte där ovan.

Min hustru sänder särskilt hälsning till din hustru.

Först och sist varder ni alla hälsade från oss, och om flera vill mottaga hälsning, N. J. Westberg, en broder till döden.

Min adress nu som förr, tills vidare. Lundellerna har hälsan, vad vi vet nu, och hälsar.

Austin, februari 13, 1881

Bästa broder med familj.

P. J. Lundberg

Till svar på din ärade skrivelse, vill jag besvara, fast det genom förhinder av mig att komma till Austin att köpa växel att gottgöra min skuld, resten var som du lät betalt, nämligen kr 10, stor. Skederna äro redigt framkomna, och äro till min fulla belåtenhet, vilket jag är dig tacksamhet förbunden för dina besvär. Det var mig ett kärt minne efter mina kära föräldrar, vilket påminner mig då jag ser och begagnar dem, att jag bekommit ditt av mig föresatta minnet om något bleve mig tilldelat efter dem, nämligen mina avlidna föräldrar. Jag har särdeles ingenting att skriva av vikt eller intresse för dig att veta, utan att vi alla har hälsan och mår gott till dato. Och önskar vi att dessa rader träffa eder vid hälsa och välmåga på ålderns dagar, visserligen följes ålderdomen av trötthet och svaghet, men vi bör vara nöjda med var Gud vill och gör med oss, och befalla oss i skaparens beskydd, vilket då leder till ett lyckligt slut, vilken har salighet under sina vingar.

Om grödan förlidet år, ömnic och god med mycket regn har allt försvårat bergningen, i synnerhet bomullsplockningen, förliden vecka har vi sått vete och havren, men ännu har vi mellan dagar tämligen kallt, vi har haft den strängaste vinter som varit sedan vi kom hit till Texas, på ställen vatten har varit 1 tum tjock, ja någon gång i vinter eller somliga vintrar är knappast någon frostnatt, utan liknar sommaren i Sverige, nästan grönt gräs och blommer året om, men i år är allt sådant bortfruset utom en del gräs.

Från Lundellerna och Carl Månsson med flera kan jag hälsa, vad jag vet har alla hälsan och sänder hälsningar till anhöriga och vänner som du känner vill mottaga deras och våra hälsningar, men först varder ni hälsade från oss, och min hustru sänder särskilt hälsningar till din hustru.

Din vän och broder N. J. Westberg

Det för min räkning omhandhavda arvsmedel som P. J. Lundberg i Älgaryd efter mina föräldrar utbekommit och redigt förvaltadt, har jag till fullo bekommit, som utgjorde i kr 109, 94 öre

Som härmed qvitteras av undertecknad.

Austin, Texas, den 13 februari 1881

N. J. Westberg

Ps. Här med följer en växel på 16 kr 50 öre, att betäcka min skuld, samt litet för dina besvär, varför jag därjämte är mycket tacksam. Jag har försökt att få byta penningar i Sverige, men ej lyckats, men till sist fick jag köpa en växel, och detta är orsaken varför det dröjt med min skrivelse, därför beder jag om ursäkt. Vi äro nu flyttade på vårt egna hem, och trivs gott. Då min hustru upplöste klutarna om skederna föll tåren ur ögat lätt, huru omsorgsfullt allt var gjort, vilket till mines för värde, nämligen klutarna blev för det var svenskt.

Min adress nu som förr.

Brushy, februari 17, 1888

Kära broder Lundberg med familj

Jag kan ej förgäta att ännu en gång göra ett försök att skriva till dig min gamle gode vän, jag är sorg över att ej få svar på mina brev, och kan ej utgrunda orsaken varför du är bliven så kall mot mig, jag vill ej förlora mina gamla vänner, fast jag är långt avskild från dem och kan ej råka dem med något annat än enfaldiga brev, om lyckan tillåter dem sin ordentliga gång.

För det första vill jag upplysa dig om att jag varit hårt sjuk, blev sängliggande den 9 januari, och måste kalla för doktor, som var hos mig 7 gånger under den starkaste sjukdomen varje dag. Doktorn kom varje dag kl.2 och 7 dagar å rad, innan han kunde häva sjukdomen, jag förmindes lämnade allt i Guds hand och att ej något hopp var för mig att bli frisk mera här i livet. Jag var fullkomligt nöjd med att få gå hem dit inga sjukdomar, sorger eller lidande äger rum, utan glädje och fröjd evinnerligen i himmelen. Min familj bad doktorn att om mänsklig hjälp och medicin kunde hjälpa, skulle varken möda eller kostnad sparas för mig, för att få mig frisk igen. Jag är bättre mycket, så jag är uppe och går ibland ute i friska luften, det gör mig så gott att ej behöva vara inne jämt på mitt rum. Du ser mycket väl att jag är mycket klen och darrande i min hand, så jag kan knappt skriva så du kan läsa mitt brev, det beder jag dig att du ursäktar mig. Jag förmodar att Herren vill låta trädet stå än ett år, och gräva och göda det och se om mera frukt kan bliva, och var Herren vill och gör är jag till alla delar nöjd med, ty Herren har gjort barmhärtighet med mig att genom nåden äro vi frälsta uti blodet som rann från korset genom tron på förlåtelse för våra synder, både de fördolda och uppenbara, huru stora de vara må, det är ett fast Guds löfte genom ordet, varpå vi kan tryggt lita på vad Herren sagt är ett fast ord, tror vi det kan vi med fröjd ingå hos Gud i de saligas boningar i himmelen att vara för evigt, och prisa och lova lammet som slaktat är och genlöst oss gudi med sitt blod, honom vare ära i all evighet. Kära broder kanske du blir trött av min skrivelse, om jag är beder jag om ursäkt av dig.

Om våra förhållande är timligt avseende. Förlidet år medelmåttig gröda omkring var vi bor, men lite norr om oss missväxt, för lite regn och magert land, stor vattenbrist för både folk och kreatur, källor och brunnar samt en del rinnande strömmar torkade ut, häruti den å som rinner genom vårt land var tillräckligt med vatten, och många vattnade sina kreatur, samt körde vatten för husbehov över 2 svenska mil från oss uppåt prärierna, men vi hade tillräckligt med både bete och vatten för våra kreatur. Från så många bekanta som du känner här, vet jag ingen utan dom äro friska och mår gott.

Kära hälsningar från oss alla till dig, din familj med flera som vill mottaga vår hälsning.

Av vännen N. J. Westberg

Min adress: Round Rock, Williamson county, Texas

Brushy den 26 januari 1889

Bästa broder med familj. Mätte Guds frid vara alltid med och över oss alla. Till svar på din kärkomna skrivelse, vilket av mig är en försummelse som jag långt före detta bort besvara, då min skyldighet helt är att bedja om ursäkt, men när man varit borta så länge från vänner och bekanta, så kommer mycket bort i glömska som ej borde försummas. För det första vill jag säga att vi alla i vår familj har hälsan. Guds ädla gåva för vilken vi äro givaren, hjärtligt tack skyldiga för all godhet han oss dagligen och stundligen bevisar oss, och han giver oss många nådedagar här på jorden, och lång levnad, måtte vi få använda våra nådedagar att då döden kallar oss hädan från jämmerdalen och få flytta in

i fröjdesalen hos lammet som slaktat är, och genlöst oss med sitt blod, på korset lidit döden för oss alla, han älskar oss syndare men hatar synden, och vill förlåta och utstryka våra missgärningar och inte komma dem mera ihåg. Sedan giva oss ett arv som han åt oss förvärvat och berett i Himmelens Saliga boningar. Eja vore vi där.

Du frågar efter våra söner August och Henning, dem äro hemma och vi arbetar tillsammans, och båda ogifta ännu, och inga förändringar i vårt hus, utan allt går sin jämna gång, vi arbetar och Herren ger välsignelsen i alla våra företag, och honom bör äran tillhöra och icke oss, och han har hjälpt oss. Ingen av Johan Carlssons släktingar har vi träffat sedan vi fick ditt brev, så jag har ej kunnat hälsa dem. Från Johannes från Karlsved och hans familj kan jag hälsa, dem vad jag vet äro friska.

Om du eller någon av ditt folk får se Claes Johannesson i Fagerberg, bed honom svara mig om han fick brev och tidningar, som jag skickade på posten till honom förliden vinter, jag har ej fått något svar. Vi har sport att min hustrus broder bor i Krakebo under Rönnhult, Sven Svensson är namnet på honom, om du kan framföra hälsning från oss till honom, om hur han har det. Om han beder dig skriva åt sig, så gör det och låt oss veta huru han har det, om han orkade att gå till dig och upplysa dig om sina förhållande voro allt bäst, vi åstundar veta det.

Om förkidet års skörd och väderlek, bör jag ej förglömma, god skörd och önskligt vackert väder att bärga grödan, men nu har vi ett ihållande regn med åska, som började juldags morgon och fortfar ännu, med lite uppehåll en och två dagar varje vecka som solen sken, men jorden är safull av vatten, så vi kan ej plöja eller arbeta den till detta årets gröda, annu föränn torrt och vackert väder kommer. Inga nyheter av vikt att skriva om, utan många kära hälsningar från oss till dem som vill mottaga våra hälsningar, men först varder du och din broder, samt din hustru, dina barn med familjer, hälsade från oss alla i familjen. Tecknas av vännen och Br. J. Cresto. N. J. Westberg.

Min hustru hälsar särskilt till din hustru, Gud vare med oss.

Round Rock, augusti 29, 1890

P. J. Lundberg med familj

Till svar på din ärade skrivelse vill jag som hastigast besvara med bön om ursäkt för dröjsmål, orsaken har varit den, att jag ej ville besvara det föränn Johan Carlsson med hustru varit och hälsat på oss, dem båda voro hos oss en vecka, och deras måg Claes Andersson skjutsade dem till oss den 9 dennes, och stannade hos oss till den 16, då August skjutsade dem hem, tillbaka till Claes, dem äro så nöjda och glada åt det kära hem dessa nu har, och Claes med familj äro mycket snälla mot dem, var dem berättar för oss, och det tror jag även att dem fått ett gott hem på ålderdomen.

Under tiden dem voro här, skjutsade jag dem till några ställen, till bekanta från Sverige dem tyckte det var roligt att träffa här, först till Johannes från Karlsved, samt hans barn och släktingar, dem bor i en krets av en svensk ½ mil. En annan dag till Johan Lundqvists måg och dotter, dem mår alla gott och reder sig väl, den övriga tiden av veckan med smärre promenader till fots, ingen tid försummad om dagen, och långt in på nätterna voro fruntimren upptagna med språkning om både gammalt och nytt, allt vad minnet kunde uppleta, vi och även var den sade, var bemötandet å ömse sidor kärt att träffa gamla vänner och bekanta, och under tiden så blev vi nästan hemma i Sverige. Jag har särdeles intet att skriva om, mera än att vi som bäst håller på med bomulls skörden, vilken är medelmåttig, men på sina ställen under medelmåttan, i den orsak att

här ej fallit något regn till nytta sedan veckan före pingst, så på somliga ställen vatten brist, men ej här kring oss.

August och Henning säger, att om några goda och snälla drängar som vill gå hit, kunde dem behöva varje sådan som du eller din son Anders Johan vill rekommendera, och äro snälla drängar, då vill de skicka dem biljett, som de får avtjäna hos dem efter 8 dollar i månaden för hela året, då biljetten blir betalt, får de 8 dollar i månaden för resten av året, med det förbehåll att de stannar ett år hos dem, om några här skickar för några drängar till Sverige, så äro villkoren sådana som nämnts är, och dem som vill ikläda sig detta får lov att sända sitt fulla namn, samt ålder och årtal då de äro födda, i annat fall kan vi ej få någon gällande biljett för deras resa hit, att de går så fort biljetten kommit till dem, vi behöver dem så fort de kan komma, orsaken är den att Johan och fru bad oss och sade att det är de som ville gå, men kan ej i brist på penningar till biljett. Min hustru beder att få veta om hennes broder lever, Sven Svensson har vi hört bor i Krakebo under Rönnhult.

Om han lever vill hon skicka honom lite penningar.

Round Rock, oktober 2, 1890

Bästa broder med familj. Jag vill i korthet skriva några rader till dig angående drängarna som jag skrev sista brevet om, att vi ej behöver dem föränn i slutet av augusti eller i början av september nästa år. Och om det är då dem som vill gå, så vill vi skicka dem biljett på dessa villkor som jag skrev i det sista brev till dig.

Orsaken är den att dessa som kommer skall stanna till den tiden, dessa äro 2 bröder som vi lovat få gå nu, dem har en broder förut här som bett att dom skall få gå i höst, angående dem kommer i värnplikt åren om dem skall stanna längre i Sverige.

Inga särdeles nyheter nu att skriva om, utan att vi alla har hälsan till dato, och önskar eder samma förmån, nämligen hälsan, ett av Gud oss given stor förmån, som vi ej nog tackar honom för som vi borde.

Vi har mycket arbete nu, och brått med att skörda vår bomull, vi har och haft 14 negrer över 1 månad att plocka den, till hjälp med vårt egna folk.

Kära hälsningar från oss alla till eder, och så många som vill mottaga vår hälsning, först varder ni hälsade av oss.

N. J. Westberg med familj

Round Rock, april 8, 1891

Bästa broder med familj

Guds frid vare med eder och oss

Till svar på eder skrivelse till oss, vill jag härmed besvara.

Det första glädjande är att vi alla har hälsan till dato, vilket vi önskar eder den förmånen, nämligen hälsan en gåva av Gud, som vi böra högt värdera av allt var vi äga här i livet, fast ålderdomssvagheter och bräckligheter vill taga ut sin rätt, vilket vi ej bör klaga över då vi hunnit nära 70 års ålder, och genomgått många svårigheter.

Bed Viktor taga väl vård om sin styvfader på ålderdomen, och ej tröttna av den gamle, beder vi att han gör.

Jag ämnar rätt nu och gå och köpa växel att sända med detta brev.

Med högaktning av din vän och broder N. J. Westberg

Här medföljer växel, så du kan draga penningar på Postkontoret, var det blev av 5 dollar i svenska kronor.

Här medsänder vi några kronor till min hustrus broder Sven Svensson, vilken bor i Krakebo under Rönnhult, såsom en kär gåva och uppmuntran på sin höga ålderdom, om han ännu lever, men om så är att han är död, så skall du ej lämna några penningar från dig föränn jag till någon annan giver dig rätt att lämna dem till, eller huru dem skall användas.

Min hustru haver en broder till, vars namn Petter, vilket vi ej veta något, varför vi önskade om möjligt voro att få veta var han är, om han lever eller är död, om Sven eller Viktor kan veta om honom och giva oss adress till honom, voro vi mycket tacksamma för.

Jag haver ej särdeles mycket att skriva om denna gång, utan att vi har en torr och något kall vår, men ej hindrat såning och plantning av var vi planterar här.

Från Johan Carlson med familj kan jag ej skriva, ty vi har ej talt vid dem sedan de var hos oss och hälsade på en nöjsam vecka.

Var god kära broder och gör för oss denna tjänsten var jag har skrivit om, och sedan till sist så många kära hälsningar till Anders Johan din son, även din broder i Berg, Claes i Fagerberg med flera som vill mottaga vår hälsning, men först till dig, din hustru, från mig, min hustru hälsar särskilt din hustru.

Round Rock, den 3 december, 1892

Bästa broder Lundberg, med familj, må gott

Din skrivelse har jag bekommet, och hade det glada nöjet att höra, att ni av Gud alla haver hälsa någorlunda, utom ålderdomsbräckligheter, och det får även vi vidkännas, i övrigt har vi hälsan till dato, och måtte den gode Guden fortfarande låta både eder och oss efter omständigheterna få behålla den så länge vi skall vara i denna stoffhyddan, och sedan när vi lämnar detta jordelivet får inflytta uti de sälla boningarna uti himmelen, där Gud bor och änglarna där, som är ett lustigt väsen evinnerligen hos dem utvalda som gått före oss dit, ja voro vi där.

Vi hade brev från Viktor i Krakebo angående min hustrus broder Sven, han beder om att vi skall skicka honom en dollar, och det vill vi göra nu med detta brev om han lever, men är han död, vill vi ej att du skall lämna dem till Viktor dessa penningar, utan skriv till mig vad du skall göra med dem, till dess behåll dem hos dig är min önskan, jag vill om du vill åttaga dig det besväret, sedan jag kan ej nu bestämma huru många det blir, men nog blir det mera än en dollar vi skickar till gamle Sven.

Inga särdeles nyheter att skriva om, vackert väder, god gröda, hälsosamt bland folket, allt var jag vet, bland våra landsmän och familjer, många sänder hälsningar till eder, Johan Carlsson och Fia, dem har varit här en vecka i sommar, Emma Carlsson har vi ej talat vid på länge, men sport att hon är frisk.

Kära hälsningar från oss till eder och dina barn, samt så många som vill mottaga vår hälsning från oss, men först varder ni hälsade, min hustru sänder särskilt hälsning till din hustru, hon tröttnar mycket ty hon har mycket arbete att göra och så gammal.

Vännen N. J. Westberg

Ps. Då jag kom till agenten, så kunde jag ej få någon växel, mer än på 5 dollar, som han skickar i första brev att avhandlad Malmbäck.

Vänligen N. J. Westberg

Round Rock, maj 12, 1893

Bästa broder Lundberg med familj

Stor tack för dina besvär med dessa penningar till min hustrus broder Sven, av vad jag ser kom till 18 kr 50 öre, vilka Viktor mottog av dig, varuti jag ser i ditt brev voro välkomna.

Vi ser i din skrivelse att han blir väl vårdad på ålderdomens afton av den långa levnadsdagen som efter naturen skickelse nalkas sitt slut och livets sol kan vara utslocknad här på jorden, ty här är ej vårt hem blott en liten tid, då vi böra bereda oss till att få flytta uti de sälla boningar där ovan i himlen hos de saliga som gått före dit, varest ett lustigt väsen lovar lammet som dödat är och igenlöst oss med sitt blod, vilken löften gäller för vår lycksalighet.

Hälsa Viktor i Krakebo att vi fått hans brev med hälsningar och betackning av honom och Sven för penningar vi sänt till dem. Vi äro mycket glada över att han blir väl vårdad till kroppen, det är allt väl, men näring till själen, däruti är ock behov av uppmuntran för den som står på gravens brädd och ej förmår att komma dit Guds ord förkunnas eller där salighetsmedlen utdelas och anammas att bliva så del därav om man känner sig i behov därav.

Om grödan vill jag och väderlek nämna, att allting är lovande gott, vi har igår och idag gott regn, det bästa vi haft på vinter och våren, allt livar upp det som växer på jorden, och även människorna som äro skapade att bruka och begagna det som Herren livar upp, och äro oss och allt vad Gud skapat till nytta och gagn, om vi rätt använder det. Jag kan även hälsa från Johan Carlson, vi voro där hos dem förliden månad, men Fia var ej hemma, hon var borta hos en hustru som fått barn, och hjälpte till vid husbestyren, sådant som ej en barnsängs hustru kan göra inomhus, deras måg Claes hustru och barn alla friska då vi voro där.

Inga särdeles nyheter att skriva om, utan vi alla har hälsan och mår gott, det enda som är kännbart är för mig och min hustru, är ålderdomsbräckligheter, och dem kan vi ej bli kvitt här i jordelivet, denna sidan graven, men det är blott en liten tid vi leva ovan jord och haver varelse emot det liv efter detta, ett evigt liv ett salt, ett saligt liv, ett hem där allt är fröjd och glädje hos Gud och Änglar, och alla fromma som gått före oss dit. Kära broder, du kanske tycker det är överflödigt av mig att tala i sådana ting som religion, men det faller mig i tankarna, det kanske du vill ursäkta mig. Jag för min del och de mina behöver uppmuntran och tröst på vandrigen i jämmerdalen mot det sälla sjön. Eja voro vi där.

Jag, min hustru, August och Henning med familj, låter hälsa dig och de dina med familjer, samt så många som vill mottaga vår hälsning från gamla vänner som lever i Nya världen, nämligen Amerika.

N. J. Westberg med familj

Skriv svar med många nytt, samt vad präst ni fått till Malmbäck

Round Rock, oktober 18, 1894

Bästa broder P. J. Lundberg med familj, må i Gud i gott

Din till mig ankomna skrivelse daterad 25 augusti, kom mig tillhanda den 17 september, varuti jag ser att dessa penningar som vi skickat äro framkomna och av dig mottagna och qvitterade enligt vår önskan och begäran i brevet till dig 25 kr 90 öre, och av dessa penningar lämnade du till din hustru 5 kr, som hon genast gick till Sven i Krakebo, och lämnade till honom, och var välkomna, samt gjorde sig väl underrättad om hans tillstånd

i lekamligt avseende, samt vård och skötsel, huru det blir uppfyllt efter behovet för en gammal bräcklig kropp, och att han blir väl vårdad gläder oss. Vi äro alla mycket tacksamma till dig och din hustru för eder så många tjänster som ni gör oss, och att din hustru gjorde sig så mycket besvär och gick till Sven i Krakebo med penningar, och talade med honom, och även med Viktors hustru, och inga klagomål från någondera sidan.

Om grödan här kan jag säga, att den är god med ett vackert väder för bomullsplockningen. Inga särdeles nyheter att skriva om, annat än att vi alla har hälsan till dato. Henning och hans hustru hälsar och tackar eder som har besvär för deras skull, August, min hustru och mig, er vän och broder N. J. Westberg, här medföljer från min hustru till din hustru för sina besvär och gjort oss så väl underrättade om sin broder, en liten skänk, En dollar, såsom en kärleksfull gåva.

Ditt sista brev, daterat den 14 september, den 16 oktober emottog jag det från posten, varuti jag ser att din son Anders Johan hade vid Nässjö mottagit 6 kr 50 öre såsom slutliqvid på Hennings hustru fädernearv. Dessa penningar kan du enligt deras önskan lämna när dem behöver dem, och till var dem behöver dem, till kläder eller något annat för Svens behover, var som Viktors anser han bäst behöver, ty Henning och hans hustru föreskriver ej något, var dem skall användas till, utan var som han bäst behöver.

Du skriver i ditt brev att Viktors är mycket redbart folk, och det är bäst att lämna dem penningarna att använda till hans behover, och anser du det vara bäst, dent kan vi ej veta här, så gör som du vill och anser vara rättast med både dessa och de penningar som äro förut skickade till honom att få mottaga utav dig, vilka du innehar. Jag skrev i mitt brev till dig, att jag tänkte det voro bäst att få några kronor i sänder, ty då blevo det bäst för Sven, men anser du det är bäst att lämna alla penningar till dem, så gör det, ty det kanske dem kan komma för till och göra besvär.

Min hustru sänder särskilt hälsningar till din hustru, och i och med hälsningarna så mycket tacksamhet för sina besvär och gick den långa vägen till Krakebo, för att göra sig väl underrättader om sin, nämligen min hustrus broders tillstånd uti sin höga ålderdom, med hälsan och huru han blir vårdad, då det säges uti ditt brev att allt är gott, och att han blev så glad åt penningarna, att han gråt i glädje.

Hutto, september 2, 1896

Bästa broder Lundberg m.fl.

Det har länge dröjt med min skrivelse i den orsak att jag väntat på brev från Krakebo, angående att Viktors dotter vill gå hit till Texas, men på det brev som jag skrev till honom, har jag ej fått något svar var dem tänker, om hon vill gå eller ej.

Nu vill jag nämna om våra förhållande här, att nu har vi hälsan, men vi gamla har allt det vart klent med hälsan, både med mig och min hustru, i början av april föll hon omkull och vred högra axeln ur led, men inom 2 timmar efter det var skett, var det tillrätta, ty August red genast efter doktor, men hon säger att hon ej så stark i den armen nu som förr, ty då vi börjar att bli så gamla är ej att tänka annat än krafterna skall avtaga säger doktorn, och det synes så, ty vi äro ofta besvärade av sjukdom, och jag för min del är bliven så darrande i händerna, så jag kan knappt skriva, det ser du väl på var jag skriver.

Om väderleken och grödan är ej mera än halv skörd, ty vi har ej haft regn so gjort vad vi kallar rotblöta sedan den 11 april, då regnade en hel vecka varje dag, till det blev överflod i å och bäckar, men sedan har ej regn kommit, utan allt varmt väder så många dagar, inuti städerna här i Texas har värmen gått upp till 114 grader, och den svenska

barometern till 39 grader, den engelske barometern går 2/8 högre än den svenske, ty jag har dem båda, allt räknas i skuggan och ej i solen, ty då går det högre.

Det är nu mycket brått här med bomullsplockning, vi har här negerfamiljer, både vi och Henning tillsammans 23 som plockar bomull, men dom bådar all var det heter på Svenska, kok har åt sig själva, men hus får vi låta dem hava att bo uti under den tid dom arbetar, både vi och Henning byggt hus med 4 rum uti.

August och Henning samt tre till Svenskar har gått i bolag och byggt en bomullsgin eller fabrik, var som fröet rensas ur bomullen, med press att skaka den tillsammans för skeppning åt annat land. Fabrik kostar den över 6000 dollar, nu färdig och allt betalt. Från Johan Karlson har vi sport att dem ämnar att komma till oss snart, och vi väntar dem att stanna några dagar hos oss. Min hustru hälsar särskilt till din hustru, att hon kunde aldrig tro att hon skulle behöva arbeta så hårt på gamla dagar, ty vi har vårt bo med kreatur och inuti huset att vårda om, och piga vill hon inte hava, det är allt mycket för ett gammalt kvinna.

Vår nya kyrka är färdig och invigdes den 12 april av Kansas konferenspräst möte här i kyrkan, med över 2 dussin präster närvara vid högtidligheten.

Kära hälsningar från oss alla till eder samt edra barn med flera som vill mottaga vår hälsning. När du skriver, låt mig veta om nytt.

Från din broder och vän N. J. Westberg

Hutto, januari 7, 1897

Gott Nytt År önskar

Bästa broder P. J. Lundberg med familj, må gott är vår önskan. Först är vår önskan ett nytt år med all välsignelse Gud vill giva oss i detta livet, samt ett lyckligt saligt slut att få ingå i den Rolighet den Gud har berett oss människobarn att få åtnjuta efter detta livets slut, och Gud vill att vi böra söka få den Rolighet, och den som söker han får genom tron, ty han älskar syndaren men hatar synden, men synden är han villig glömma och förlåta, om vi med ödmjukt hjärta beder honom därom m.m.

Vi haver Gudi lov hälsan till dato alla, och fått fröjda oss åt en glad jul, som är över nu, men glädje har det varit, då vi kunna uppgå i helgedomen för att lova Herren, med tack och lov till honom som sänt oss genom barnet Jesus, en frälsare som både vill och kan förlåta synderna, om vi tror det. Min hustru är nu frisk och krafterna bättre, men intet som förut, men hon sköter om husarbetet nu som förr, och det Herren har givit oss, har han sagt vi böra vårda med omsorg så länge han giver krafter därtill. Om han vill bevara vad han givit oss, är det rikeligen till vår bergning, utan vara våra barn till besvär, ty det land som vi behöver då vi delade med lantmätare i tre delar, vi gamla en tredjedel, samt till August och Henning var sin del av landet. Men jag har min del bortarrenderat, ty jag orkar ej arbeta åkerbruk, ty det är huvudsumman här i Texas, med bomull, majs, samt andra sätter växter på åkern.

Om vintertiden tar den som vill vård om sina kreatur, behöver att giva dem foder och föda, ty då är gräset ej den kraft uti som om sommaren, ty gräset dör ej bort, utan står grönt året om, men växer ej så mycket som vår och sommaren. Att taga vara på våra kreatur vill jag göra så länge jag orkar göra det, och det är att fodra och vårda 6 hästar, samt kor och kalvar, kan jag mera så går jag till min hyvelbänk och arbetar, blott för att hon ej behöver undra var basen har gått.

Arbetet vid bomullsginen slutade lördagen före jul, med 900 balar bomull, och varje bal väger mellan 5 och 600 skålpund ren bomull.

Varför jag dröjt med att skriva, beror mycket att vi väntat att Johan Carlsson och Fia komma hit, men kom ej, ty dem har skjuts själva, men vi hört att dem flytt tillbaka till Klaes. Jag kan ej mera upplysa om dem, ej heller om Carl Månson, ty dem bor allt långt härifrån, men när vi orkade åkte vi till varandra och hälsade på varandra, men det orkar vi ej nu. Jag såg i tidningen att L. J. Johansson i Åsen är död. Jag har ej några nyheter att skriva om, men många hälsningar från oss till eder, edra barn, gamla gårdboarna, Isakson i Malmbäck, Lundblad med hustru i Malmbäck, Klaes i Fagerberg med flera, Viktor i Krakebo, Johan Lundqvist i Malmbäck, jag talat med hans söner vid vår kyrka, och fått dem medsände potäterna.

Om väderleken, mild sommar, allt är likt sommaren i Sverige säger dom som kommit hit i höst, med grönt gräs, blott att träden fällt sina blad.

Särskilt från min hustru till din hustru, kära hälsningar.

Tecknas vänligt av vännen N. J. Westberg

Hutto, 14 juli, 1897

Bästa broder Peter Lundberg med familj. Må gott är vår önskan. Din kärkomna skrivelse bekom jag i slutet mars månad, var uti jag ser att din hustru varit sjuk och sängliggande 5 veckor, det var visst svårt, men vad Gud gör är allt oss till nytta, ty det är en förnimmelse om att vi ej böra bereda oss för ammat än den sista flyttningen, vilket då åldren hunnit så högt ej kan vara länge till enligt Guds nåd och vilja, därefter är vår skyldighet att vara nöjda, ty vad Gud gör är oss till påminnelse, att vår kroppshydda lutar till fall, ty då efter fallet vi får bättre boningar som äro beredda enligt bibelordet i det nya Jerusalem där ovan, ack kära vänner, låt oss följas åt dit Jesus vill det, och med glädje mottaga oss m.m.

Vi haver till dato någorlunda hälsan, fast ålderdomen gör oss trötta och svaga, men om Herren håller oss uppe och det har han lovat och vi tager honom på hans ord, ty vad Gud lovar det håller han verkligen.

August och Henning med familjer äro till dato friska och glada, ty Herren gör oss alltid gott, blott vi äro nöjda med vad han gör.

Vi har haft en lindrig vinter, allting gräs mesta tiden grönt för kreaturen, dem som behövt begagna det för födan.

Önskelig vår och sommar, hittils vackert ser grödan ut. Men litet har bomullsplantorna på somliga ställen lidit av en sort som de kallar bomulls lusen, som äter de unga färska bladen samt dödar somliga plantor, men det är över nu, så nu växer den så det syns dagligen. Varmare tid är nu inträtt, barometern visar säljas 105 grader i skuggan och Clod värmen är på naniskan 100 S. Engelskt, mers den st. svenske barometern 35 i skuggan.

Det är den 30 i denna månad som vi kom till Austin, jämt 30 år på dato, och på den tiden haver mycket blivit provat och genomgått, både här och i Sverige som då var oss förborgat, och väl var det, ty då hade vi gått mycket förbi, i synnerhet det onda som mången gång varit efterträget i det gångna livet, men när man över tänker saken från en högre synpunkt, blir det underligt huru Herren regerar allt till vårt bästa, afst vi mången gång tycker vi ville hava det annorlunda, men vad gagnar det, ty han gör efter sitt behag och det till vårt bästa.

Från Johan Carlson har vi sport, men ej muntligen talt vid dem, ty dom äro flyttade åt ett litet hus nära intill järnvägen, men huru långt från deras släktingar vet jag intet, det synes

mig att dem äro förskjutna av barn och släktingar därute, men huru det är vet vi ej. Från Johannes på Karlsved många hälsningar, dom mår gott.

Här från Amerika har jag ej mycket av nyheter att skriva om, mera än att jag genomsåg en del av min dagbok, som jag har allt sedan jag lämnade Sverige omsorgsfullt antecknat var av viktigt draget sig till dato. Och då föll mig i hågen att nämna vad som tilldrog sig innan vi lämnade, ty den 11 juni konfirmerades Henning och den 12 gick vi från Älgaryd till Forserum, vi minnes mycket väl vad som då tilldrog sig, du fick nästan rymma från Henning, han säger ännu, om jag träffade farbror Lundberg voro jag hågad omfamna honom lika som då. Men nu har jag 2 pojkar och en flicka som med kärlek omfamnar mig säger han.

Inget nytt av vikt, utan kära hälsningar från oss alla till eder, och särskilt från min hustru till din hustru, samt till dem som vill mottaga vår hälsning av gamla kär vänskap. N. J. Westberg

Hutto, april 16, 1899

Bästa Lundberg med familj

Mår gott är min hjärtliga önskan

Till svar på det kärkomna brev som vi har erhållit för längesedan från eder, men ej svarat föränn nu. Det är stor försummelse av oss, men vi beder om ursäkt därför.

Vi har alla hälsan intill dato, och önskar eder alla samma goda gåva, vilket är det förnämsta av all vad vi äga här på jorden, nämligen hälsan.

Jag kan omtala för eder, det har varit mycket ledsamt i våra hem sedan Westberg min hulde make och fader dog, men vi veta att vi dö måste alla, och när vi mötas i himmelen, där är ingen skilsmässa, men blott vi tager vår tillflykt till honom. Det är mycket ledsamt efter honom, ty han saknas allestädes här när vi går in i hans rum, det står allt orört som när han levde, men han är borta. Jag får nämna vi var på begravning för litet sedan, vår pastor här dog, han var mycket god vän till pappa, samt omtyckt av sin församling här, hans namn var G. Berglund, han dog på samma dato som pappa, ett år och tre månader efter.

Jag får nämna något om väderlek här, vi har haft en kall vinter här, samt torrt, men nu har vi fått regn. Det har varit stor vattenbrist här på sina platser, både för folk och boskap, men vi har ej lidit något därav.

Jag kan nämna något från Lundellarna, vi träffas ibland, Carl Johan, Fia hon var hos mig i fler 1 vecka, hon är kry och rask ännu, men Carlson är mera medtagen, men dock kry.

De hälsar eder.

Johannes på Carlsved, Carl Månson låter hälsa eder alla. Deras son är död, Klas.

Gamle Kruts är ock döda, han först och sedan 1 vecka dog hon. Dem var ej sjuka länge.

Jag får hälsa från August och Henning med familj

Hutto, november 20, 1902

P. J. Lundberg I Älgaryd

Efter ett långt dröjsmål får jag skriva några rader till eder, för att låta eder veta huru vi mår, vi har alla hälsan och mår gott, vilket vi önskar eder samma goda, vilket är det förnämsta av allt vad vi äga här på denna jord, vi har ej hört från eder på 1 års tid, så vi undrar huru det är med eder nu, felet har varit vårt, men vi beder om ursäkt därför. Jag får nämna något om grödan här i år, den har varit klen, det har varit så lite med regn. Det

har ej blivit någon majs på vida trakter här omkring, så vi får skeppa den från Kansas och andra stater. Den är dyr här nu. Den kostar ifrån 65 cent upp till 85 cents bussel, 1 bussel väger 56 till 72 skålpund.

Även annat foder blev ej mycket av, ej heller bomull blev mycket, så det är svårt för mången här, men vi får ej klaga, ty vi reder oss gott, men det är många som ej har några pengar att köpa för, och dåligt med arbete här nu, vi har ej sett så klen skörd sedan vi kom hit till Amerika. Mamma hon är hörk efter sin ålder, hon undrar huru det är med moster Johanna Britta, hon är väl äldre än mamma.

Jag får nämna något om Johannes som bodde på Carlsved, dem båda äro raska, de är nu hos sina barn, de bor ej långt härifrån, de hälsar eder.

Jag får sluta för denna gång med kära hälsningar från oss alla till eder alla, samt gårboa i Älgaryd, men först och sist till eder från oss.

C. J. H. Westberg, Hutto, Williamson county, Texas

Skriv snart är ni snäll. Vi får önska eder alla en god jul.

Hutto, maj 2, 1904

Mr. P. J. Lundberg, Älgaryd, med hustru samt barn.

Må gott är vår önskan, till svar på edert kärkomna brev, som vi erhöll för nära 1 år sedan, det är stor försummelse av oss att ej svara på det föränn nu, vi beder eder om hjärtlig ursäkt därför.

Vi har alla hälsan och mår gott, och önskar eder alla detsamma goda, det bästa av allt vi kan äga här på denna jorden, mamma hon är någorlunda frisk efter sin ålder, hon fyllt 79 år, men hon sköter hushållet för August och sig. Dem har inga drängar nu, de har sitt land bortarrenderat det mesta, August har blott lite så han kan reda sig den mesta tiden själv, han har 2 bönder på sitt land, han har ej gift sig ännu, det synes som han ej tänker därpå. Jag har 6 barn, 4 pojkar och 2 flickor, den äldsta är 13 år, den yngsta 8 månader. Jag får nämna något om grödan här i år, den är lovande nu, vi har haft bra med regn nu en tid, vi har nya trädgårdssaker att äta nu, potäterna dem är så vi kan äta dem nu, grödan i fjol var ganska god och priserna voro höga. Det betalades så högt som 16 cent per skålpund för bomullen här, och allt annat var bra betalt, det har ej varit så höga priser på många år.

Jag får omtala för eder att P. J. Carlson från Älgaryd är död, samt Johannes Anderson som bodde på Carlsved, dem båda dogo i fjol. Carlson var bra barnslig på sista tiden säger hans hustru, men han var ju så gammal, så det var ej att undra på, jag minns ej hur gammal han var.

Mamma hon undrar hur det är med moster Johanna Britta nu, om hon lever ännu, hon var så klen så hon låg till sängs när vi skrev i sista brev till oss, men vi tror om det hade skett någon förändring så hade vi fått veta därom. Jag får nu sluta för denna gång, med kära hälsningar från oss alla till eder alla, tecknat vänligen C. J. H. Westberg, Hutto, Williamson county, Texas

Jag sänder en sorglig händelse som har hänt ej långt härifrån. Flickans morfar, han har bott på Hästhagen under Fredriksdal i Almesåkra socken, hans namn är Johannes Sjöberg, jag tror i känner honom, han är död sen några år sedan.